

POŻAŁOWANIE (2) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w po-); oba a jasne.

sg N pożałowani(e) (1). ◇ G pożałowaniã (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. pożałować.

Żałość, litość (2) :

pożałowanie nad czym (1): [dzieci] gdy brąc w wltá tego/ co Dyablóm ofiárowano/ znátchnienia Duchá swiętego niechciały/ [cesarz Maksyminus] zábijác kazał [...] nád ktorych láty y niewinnością wíętfzã/ wíętfze pożałowánie/ Chrześciánfkie fercá rozdzieráło. SkarŻyw 46.

Przen (1) : Płácź mnie wízelkie łtworzenie/ ktore swiát łzeroki W łobie ma: poruľćie fię/ do pożałowánia/ Zywióły/ y różnego rzeczy powołánia. GrabowSet B.

Synonimy: lutość, politowanie.

Cf POŻAŁOWAĆ, ŻAL, ŻAŁOŚĆ